

ТАРИФА за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване

Обн., ДВ, бр. 50 от 1.07.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 3 от 10.01.2012 г., в сила от 1.01.2012 г., отм., бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. За правото на ползване на водите се заплаща такса:

1. за водовземане от:

а) повърхностни води;

б) подземни води;

в) минерални води;

2. за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от повърхностните води;

3. за замърсяване за:

а) заустване на отпадъчни води в повърхностни води;

б) отвеждане на замърсители в подземните води.

Чл. 2. Не се заплаща такса за водовземане от повърхностни и подземни води:

1. за задоволяване на собствени потребности на гражданите в случаите на чл. 43, ал. 2 от Закона за водите;

2. в случай на пожарогасене;

3. с цел отводняване, когато се извършва за защита от вредното въздействие на водите;

4. от обществени чешми за лични нужди на гражданите, водопой на животни и др. в случай на общо водовземане, определено при условията и по реда на чл. 41 от Закона за водите;

5. от повърхностни води под 10 l/s чрез поставяне на временни отбивни съоръжения, необходими при изграждането на даден строителен обект, като полученият отток след използването влияе незначително на качеството на водите;

6. при управление на рибните ресурси, възложено на сдружения на лица, упражняващи любителски риболов в реки, стари речни корита или изкуствени водни обекти - държавна собственост, определени само за любителски риболов.

Чл. 3. (1) Таксите за водовземане от повърхностни води и от подземни води се определят на база отнетия обем вода и в зависимост от целта на използване на водата.

(2) Таксите за водовземане от минерални води се определят на база разрешения обем вода и температурата на минералната вода.

Чл. 4. Таксите за ползване на воден обект с цел изземване на наносни отложения от повърхностни

водни обекти се определят на база иззет обем наносен материал.

Чл. 5. Таксите за замърсяване се определят:

1. в случаите на заустване на отпадъчни води в повърхностни води - по данни от извършен собствен мониторинг на количеството на заустваните отпадъчни води и на концентрацията на характерни замърсители, за които в разрешителното са определени индивидуални емисионни ограничения;

2. при отвеждане на замърсители в подземните води - по данни от извършен собствен мониторинг на количеството на отвежданите води и на концентрацията на характерни замърсители, за които в разрешителното са определени максимално допустими стойности.

Чл. 6. (1) Отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства.

(2) В случаите на повреда или несертифициране на измервателните устройства за изчисляване на таксата за водовземане или за замърсяване се вземат разрешените в разрешителното количества.

(3) При водовземане от комплексните и значими язовири разрешените водни количества по ал. 2 са сумата от разрешените с месечните графици водни обеми.

(4) До монтиране на отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства или при техническа невъзможност за монтиране, поддръжка и контрол на измервателни устройства при водовземане от повърхностни води таксата за водовземане се определя на базата на максимално разрешеното годишно водно количество в разрешителното.

(5) В случаите, в които не са монтирани водомерни устройства за разделно измерване на използваните води за цели, за които се дължат такси с различен размер, таксата за общото използвано количество се изчислява на базата на най-високата стойност по тарифата за разрешеното водовземане.

Чл. 7. (1) Ежегодно до 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите.

(2) Образецът по ал. 1 съдържа данните съгласно показателите, определени в разрешителното, и размерите, определени в глави втора, трета и четвърта от тарифата.

(3) В срок един месец от получаване на данните по ал. 1 директорът на басейнова дирекция извършва проверка на информацията и съответствието ѝ с резултатите от собствения мониторинг, показанията на измервателните устройства и резултатите от извършения през годината контрол.

(4) При съответствие на информацията по ал. 1 директорът на басейнова дирекция уведомява писмено титуляря на разрешителното за размера на дължимата такса, срока за заплащането ѝ и сметката, по която таксата следва да бъде заплатена.

(5) При несъответствие на параметрите, по които е определен размерът на таксата, директорът на басейнова дирекция назначава нарочна проверка за установяване на обстоятелствата и определяне размера на дължимата такса. В проверката участва и компетентният орган по издаване на разрешителното.

Глава втора

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ВОДОВЗЕМАНЕ

Чл. 8. (1) Таксата за водовземане от подземни, включително минерални води, и от повърхностни води, освен в случаите на водовземане от повърхностни води с цел електропроизводство, се определя по

следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата годишна такса - в лв.;

E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана черпената вода, съгласно таблиците по чл. 10 - лв./куб. м;

W - за повърхностни и подземни води е размерът на ползвания годишен воден обем - куб. м; за минерални води е размерът на разрешените годишен воден обем - куб. м.

(2) Таксата за водовземане от повърхностни води за производство на електроенергия от ВЕЦ се определя по следната формула:

$$T = E \times W \times K,$$

където:

T е размерът на дължимата такса - лв.;

E - единичният размер на таксата - лв./куб. м;

W - размерът на ползвания годишен воден обем - куб. м;

K - корекционният коефициент, получен при разделянето на нетния пад на ВЕЦ на 450.

Чл. 9. (1) Единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води за производство на електроенергия от ВЕЦ е 0,0016 лв./куб. м.

(2) За съществуващи ВЕЦ, за които няма техническа възможност за монтиране на измервателно устройство, размерът на ползвания годишен воден обем се определя чрез изчисление на базата на специфичния разход на вода за производство на 1 kWh (куб.м/kWh) и общо произведената електрическа енергия.

(3) При определяне на ползвания воден обем специфичният разход на всяка турбина се посочва в разрешителното и на всеки 5 години се извършва актуализация на коефициента от акредитирана лаборатория, след което се изменя разрешителното по отношение на този параметър.

(4) При ВЕЦ, работещи на режим, наложен от водоползвател с по-висок приоритет съгласно чл. 50, ал. 4 от Закона за водите, таксата по чл. 8, ал. 2 се заплаща в размер 50 на сто.

(5) За водноелектрическите централи, работещи в генераторен и помпено-акумулиращ режим (ПАВЕЦ), таксата по чл. 8, ал. 2 се изчислява за разликата между водните обеми, използвани при работа в генераторен и помпено-акумулиращ режим.

(6) Водните обеми, използвани при работа на помпено-акумулиращ режим, се определят чрез изчисляване на изразходваната електрическа енергия и специфичния разход на електрическа енергия за изпомпване на 1 куб. м вода.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) Единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на ползване на водата	Единичен размер на таксата – Е (лв./куб. м)
1.	(Изм. – ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) Питейно-битово водоснабдяване	0,02
2.	Напояване на земеделски култури, животновъдство, аквакултури	0,001
3.	Охлаждане	0,0003
4.	Промишлено водоснабдяване	0,045
5.	Всички други цели	0,065

(2) (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) Единичният размер на таксата за водовземане от подземни води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на ползване на водата	Единичен размер на таксата – Е (лв./куб. м)
1.	Питейно-битово водоснабдяване	0,02
2.	Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато черпената вода се ползва за питейно-битови цели	0,75
3.	Охлаждане	0,0008
4.	Напояване на земеделски култури, животновъдство, аквакултури	0,01
5.	Промишлено водоснабдяване и самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато черпената вода се ползва с цел производство на хранителни, лекарствени или козметични продукти	0,07
6.	Всички други цели	0,16

(3) Единичният размер на таксата за водоземане от минерални води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на използване на минералната вода	Размер на таксата – Е (лв./куб. м)		
		t ? 30 °C	30 °C < t ? 50 °C	t > 50 °C
1.	Питейно-битово водоснабдяване	0,031	0,030	0,029
2.	Лечебни цели в специализирани болници за лечение и рехабилитация	0,04	0,045	0,05
3.	Всички други цели	0,15	0,35	0,50

Глава трета ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ВОДЕН ОБЕКТ

Чл. 11. (1) Таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения се определя по следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата такса - в лв.;

E - единичният размер на таксата - лв./куб. м;

W - размерът на иззетия обем наносен материал - куб. м.

(2) Единичният размер на таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения е 1 лв./куб. м иззет наносен материал от водния обект.

Глава четвърта ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ЗАМЪРСЯВАНЕ

Раздел I

Такса за заустване на отпадъчни води в повърхностни води

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) (1) Таксата за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, с изключение на топлинно замърсени отпадъчни води, се определя по следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата годишна такса - лв.;

E е единичният размер на таксата - лв./куб. м;

W е количеството на зауствените отпадъчни води, отчетено чрез измервателно устройство, а за ВиК операторите - фактурираното количество вода, доставено от оператора към ползвателите - куб. м.

(2) Единичният размер на таксата по ал. 1 нараства поетапно, както следва:

1. $E = 0,005$ лв./куб. м за периода 2012 - 2020 г.

2. $E = 0,020$ лв./куб. м от 2021 г.

(3) Таксата за замърсяване за заустване на топлинно замърсени отпадъчни води в повърхностни води се определя по следната формула:

$$T = E_t \times \Delta t \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата годишна такса - лв.;

E_t е единичният размер на таксата = $0,00001$ лв./ 1°C /куб. м;

Δt е разликата между средногодишната температура на зауствените отпадъчни води, отчетена на базата на данните от собствения мониторинг, и средногодишна температура на повърхностната вода, в която се заустват топлинно замърсените отпадъчни води - в $^\circ\text{C}$;

W е количеството на зауствените отпадъчни води, отчетено чрез измервателно устройство - куб. м.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) При липса на монтирано измервателно устройство или при ползване на несертифицирано измервателно устройство за изчисляване на таксата за замърсяване по чл. 12 количеството зауствени отпадъчни води се определя на базата на максималното разрешено годишно водно количество в разрешителното за заустване.

Раздел II

Такса за отвеждане на замърсители в подземните води

Чл. 14. (1) За отвеждане на замърсители в подземните води се заплаща такса, определена по следната формула:

$$T = K_1 \times \sum (M_i \times E_i),$$

където:

T е размерът на дължимата такса за съответната календарна година в лева;

K1 - корекционният коефициент за химическото състояние на подземния воден обект - приемник;

K1 = 1, когато химическото състояние не отговаря на стандарта за качество на подземните води по показателите за замърсяване, посочени в разрешителното за отвеждане; при замърсяване единствено чрез топлина;

K1 = 100, когато химическото състояние отговаря на стандарта за качество на подземните води по показателите за замърсяване, посочени в разрешителното за отвеждане;

Mi - масовият товар на i-тото замърсяващо вещество, в кг/год., съответно - топлинен товар, изразени чрез съответния показател за замърсяване, за който е определена допустима стойност в разрешителното за отвеждане; при топлинно замърсяване товарът се изчислява като произведение на абсолютната стойност на разликата между температурите на отвежданата вода и водата във водния обект (°C) и годишното количество отведена вода (куб. м); при инжектиране на газове в земните недра за масов товар се приема обемът при нормално налягане на инжектирания за една година газ;

i = 1, 2..., n - брой на показателите за замърсяване, съгласно издаденото разрешително за отвеждане;

Ei - единичният размер на таксата в лева за единица замърсяващо вещество, съответно - за топлина, отведени в подземен воден обект, и изразени чрез съответния показател за замърсяване съгласно таблицата:

№ по ред	Показател за замърсяване	Ei – Единичен размер на таксата за единица замърсител		
		лв./кг	лв./°C куб. м	лв./млн. куб. м
1.	В случаите на пряко отвеждане и инжектиране на води.			
1.1.	Всички вещества и групи съединения, определени като приоритетни и приоритетно опасни съгласно Наредбата за стандарти за качество на околната среда за приоритетни вещества и някои други замърсители по чл. 135, ал. 1, т. 17 от Закона за водите.	1		
1.2.	Опасни и вредни вещества, определени в Наредбата за	0,1		

	проучване, ползване и опазване на подземните води извън посочените в т. 1.1.		
1.3.	Други замърсители извън посочените в т. 1.1 и 1.2.	0,0001	
2.	Всеки химически замърсител независимо от вида му – в случаите на реинжектиране на води.	0,01	
3.	Температура, в случаите на привнасяне, съответно отнемане на топлина при реинжектиране на води.		0,0002
4.	Въглероден двуокис, природен газ и втечен нефтен газ – в случаите на инжектиране в части от земните недра.		10

(2) За изчисляване на товара на замърсителите "М" от формулата по ал. 1 се ползват:

1. действителното отведено количество води, отчетено чрез измервателно устройство през предходната календарна година в куб. м;

2. средногодишната концентрация на замърсяващите вещества по отделни показатели, респективно - средногодишните температури на отвежданата вода и водата във водния обект, определени въз основа на данните от собствения мониторинг, извършен от акредитирана лаборатория през съответната календарна година.

(3) В случай че титулярят на разрешителното не представи данните по ал. 2 в задължителния срок или представи непълни данни, включително поради липса на монтирано измервателно устройство или ползване на несертифицирано измервателно устройство, или поради неизвършван собствен мониторинг, компетентният орган изчислява служебно таксата по ал. 1. В тези случаи за изчисляването на таксата по ал. 1 се ползват данните за максималното разрешено водно количество и максимално допустимите стойности

на показателите за замърсяване съгласно действащото разрешително.

Глава пета

ЗАПЛАЩАНЕ НА ТАКСИТЕ

Чл. 15. (1) Таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване са годишни и се заплащат не по-късно от 31 март на следващата година.

(2) В случай че таксата по ал. 1 се внася по бюджетната сметка на басейновата дирекция текущо на няколко вноски в рамките на годината, титулярят на разрешителното прави изравнителна вноска до 31 март на следващата година и представя пред басейновата дирекция и пред Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС) справка за направените вноски и копие на платежните документи, доказващи плащанията.

Чл. 16. (1) Таксите се заплащат по бюджетна сметка на:

1. общината - за разрешителни за водовземане от минерални води - публична общинска собственост, и за разрешителни за водовземане и/или ползване от/на воден обект, включително язовири и микроязовири - публична общинска собственост, с изключение на разрешителните за ползване на воден обект с цел заустване на отпадъчни води в повърхностни води;

2. басейновата дирекция за управление на водите - във всички останали случаи.

(2) При всяко плащане копие от платежния документ се изпраща на органа, издал разрешителното.

Чл. 17. В платежните документи за превода на сумите по съответната бюджетна сметка задължително се изписва номерът на разрешителното, периодът, за който се внася таксата, основанието за плащане (видът на таксата) и че таксата е по Закона за водите.

Чл. 18. Таксите по чл. 16, ал. 1, т. 2 постъпват в Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда чрез трансфер от бюджетните сметки на басейновите дирекции.

Чл. 19. Лицата, поискали издаване на разрешително, и титулярите на заварени разрешителни заплащат дължимите такси независимо от етапа, на който се намира процедурата за изменение, продължаване на срока или преиздаване на разрешителното.

Чл. 20. (1) По решение на органа, установил задължението, и при условията на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се допуска отсрочено (до определен краен срок) или разсрочено (на части) плащане на таксите по чл. 16, ал. 1, т. 2 за суми до 30 000 лв. и при условие, че разсрочване или отсрочване се иска до една година от датата на издаване на решението.

(2) Отсрочването или разсрочването на плащането се прави по искане на длъжника и въз основа на предварително съгласуван и одобрен от органа, издал разрешителното, и Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда погасителен план.

(3) Извън случаите по ал. 1 разрешението за разсрочено или отсрочено плащане на таксите по чл. 16, ал. 1, т. 2 се издава от министъра на финансите.

(4) Сумите по ал. 1 се заплащат заедно с дължимата лихва за периода на забава.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тарифата целите на ползване на водата са:

1. "Питейно-битово водоснабдяване" - когато черпената вода се използва за пиене, приготвяне на храна

и други битови цели или за производство на хранителни, лекарствени или козметични продукти или вещества, предназначени за консумация от човека, в случай че качеството на водата може да окаже влияние върху качеството на крайните продукти.

2. "Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване" от подземни води - когато черпената вода се добива чрез индивидуални собствени водоземни съоръжения извън водоснабдителните системи на населените места и селищните образувания и се използва за питейно-битово водоснабдяване на отделни обществени и стопански обекти, в които постоянно или временно пребивават или работят хора, и/или се произвеждат хранителни, лекарствени или козметични продукти.

3. "Промислено водоснабдяване" - когато черпената вода се използва за дейности, свързани с добив и преработка на суровини и материали и/или производство на готова продукция. Промисленото водоснабдяване не включва питейно-битовото водоснабдяване на обектите и водоснабдяването на обекти за производство на хранителни, лекарствени или козметични продукти. Като специфична цел към "промишлени цели" в разрешителното се отбелязват "минна дейност" (добив на подземни богатства) и "охлаждане с подземни води".

4. "Охлаждане" - когато повърхностна вода се използва за охлаждане на машини и съоръжения в процеса на работата им.

5. "Напояване на земеделски култури" - когато черпената вода се използва за подобряване на водния режим на почвата и растенията, изпитващи в естествени условия недостиг на влага.

6. "Животновъдство" - когато черпената вода се използва в дейности, свързани с развъждането и отглеждането на животни.

7. "Аквакултури" - когато черпената вода се използва в дейности, свързани с развъждането и отглеждането на риби и други водни организми.

8. "Други цели" - когато черпената вода се използва за всички други цели извън изрично посочените в т. 1 - 7 и за осигуряване и поддържане на противопожарен резерв. В "други цели" не се включва бутилиране на натурална минерална вода и/или газирани и други напитки, в състава на които се включва минерална вода.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 3 от 2012 г., в сила от 1.01.2012 г.) В случаите, когато стойности на показателите за замърсяване за съответната година надвишават индивидуалните емисионни ограничения, посочени в разрешителното за заустване или в комплексното разрешително, единичният размер на таксата по чл. 12, ал. 2 се определя, както следва:

1. $E = 0,020$ лв./куб. м за периода 2015 - 2017 г.

2. $E = 0,025$ лв./куб. м за периода 2018 - 2020 г.

3. $E = 0,060$ лв./куб. м от 2021 г.

§ 3. (1) Органите по чл. 52 от Закона за водите привеждат целите на използване на водата в издадените разрешителни до влизането в сила на тарифата в съответствие с посочените цели в § 1 от допълнителната разпоредба при първото изменение или продължаване на разрешителното.

(2) До изменение на разрешителните по ал. 1 титулярят на разрешителното се уведомява за целта на водоземането с уведомлението по чл. 7, ал. 4.

§ 4. Тарифата се приема на основание чл. 194, ал. 6 от Закона за водите.

§ 5. Контролът по изпълнението на тарифата се възлага на министъра на околната среда и водите.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 383 на Министерския съвет

от 29 декември 2016 г. за приемане на Тарифа за

таксите за водовземане, за ползване на

воден обект и за замърсяване

(ДВ, бр. 2 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 1. Отменя се Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с Постановление № 177 на Министерския съвет от 2011 г. (обн., ДВ, бр. 50 от 2011 г.; изм., бр. 3 от 2012 г.).

§ 2. Постановлението влиза в сила от 1 януари 2017 г.